

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ

П'ЯТА СЕКЦІЯ

СПРАВА “ШТУРХАЛЬОВ ПРОТИ УКРАЇНИ”

(Заява № 10947/04)

РІШЕННЯ

1 вересня 2008 року в рішення були внесені зміни
відповідно до правила 81 Регламенту Суду

СТРАСБУРГ

24 квітня 2008 року

Це рішення стане остаточним за обставин, викладених у п. 2 статті 44 Конвенції.
Воно може підлягати редакційним виправленням.

У справі «Штурхальов проти України»

Європейський суд з прав людини (п'ята секція), засідаючи палатою, до складу якої увійшли:

п. П. Лоренцен (P. Lorenzen), Голова,
п. К. Юнгвірт (K. Jungwiert),
п. В. Буткевич (V. Butkevych),
пані Р. Ягер (R. Jaeger),
п. М. Віллігер (M. Villiger),
пані І. Бєро-Лефєвре (I. Berro-Lefevre),
пані М. Лазарова-Трайковська (M. Lazarova Trajkovska), судді,
та пані К. Вєстердік (C. Westerdiek), секретар секції,
після обговорення за зачиненими дверима 25 березня 2008 року,
виносить таке рішення, що було прийняте в той день:

ПРОЦЕДУРА

1. Справа порушена за заявою (№ 10947/04), поданою проти України до Суду відповідно до статті 34 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) громадянином України паном Штурхальовим Володимиром Леоновичем¹ (далі — заявник) 24 лютого 2004 року.
2. Уряд України (далі — Уряд) був представлений його Уповноваженим — паном Юрієм Зайцевим.
3. 5 квітня 2006 року Суд вирішив направити цю заяву на комунікацію Уряду. Відповідно до положень пункту 3 статті 29 Конвенції Суд вирішив розглядати питання щодо прийнятності та суті заяви одночасно.

ЩОДО ФАКТІВ

I. ОБСТАВИНИ СПРАВИ

4. Заявник народився у 1961 році та проживає у м. Донецьку.
5. 7 листопада 2000 року та 28 лютого 2003 року Куйбишевський районний суд м. Донецька виніс рішення про стягнення на користь заявника з ДВАТ «Шахта «Жовтневий рудник» заборгованості в сумі 3641² грн. та 4403³ грн. відповідно.
6. 18 грудня 2000 року та 22 квітня 2003 року державна виконавча служба Куйбишевського району м. Донецька відкрила виконавчі провадження.
7. У жовтні 2004 року виконавчі листи були передані до державної виконавчої служби Ворошилівського району м. Донецька.
8. У травні 2003 року ДВАТ «Шахта «Жовтневий рудник» було ліквідовано та державне підприємство «Донецьквугілля» було визнано правонаступником шахти за її боргами.
9. У грудні 2004 року «Донецьквугілля» було реструктуризовано шляхом створення трьох державних підприємств — «Донецька Вугільна Енергетична Компанія», «Донецька Вугільна Коксова Компанія» та шахта ім. Горького.

¹ Ім'я заявника в рішенні було викладено як Володимир Леонідович Штурхальов. 1 вересня 2008 року пункт 1 рішення було змінено відповідно до Правил 81.

² 777,61 євро.

³ 791,11 євро.

10. Протягом січня — вересня 2005 року заявнику було виплачено 2456⁴ грн. за рішенням від 7 листопада 2000 року та 2781⁵ грн. за рішенням від 28 лютого 2003 року.
11. Відповідно до ухвали Куйбишевського районного суду м. Донецька від 31 березня 2006 року «Донецька Вугільна Енергетична Компанія» була визнана боржником.
12. Рішення, винесені на користь заявника, залишаються невиконаними.

II. ВНУТРІШНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

13. Відповідне внутрішнє законодавство викладене у рішенні «Сокур проти України» (Sokur v. Ukraine), № 29439/02, пп. 17–22, 26 квітня 2005 року).

ЩОДО ПРАВА

I. СТВЕРДЖУВАНЕ ПОРУШЕННЯ ПУНКТУ 1 СТАТТІ 6 ТА СТАТТІ 13 КОНВЕНЦІЇ

14. Спираючись на пункт 1 статті 6 та статтю 13 Конвенції, заявник скаржився на невиконання остаточних рішень, винесених на його користь. Ці положення у відповідних частинах передбачають наступне:

Пункт 1 статті 6 Конвенції

«Кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру...»

Стаття 13

«Кожен, чий права та свободи, визнані в цій Конвенції, було порушено, має право на ефективний засіб юридичного захисту в національному органі, навіть якщо таке порушення було вчинене особами, які здійснювали свої офіційні повноваження.»

A. Щодо прийнятності

15. Суд зазначає, що скарга не є очевидно необґрунтованою у значенні пункту 3 статті 35 Конвенції. Далі Суд зазначає, що вона не є непринятною за будь-яких інших підстав. Отже, вона визнається прийнятною.

B. Щодо суті

16. У своїх зауваженнях Уряд України стверджує, що у цій справі відсутні порушення положень Конвенції по відношенню до заявника.
17. Заявник не погодився з позицією Уряду.
18. Суд зазначає, що рішення, винесені на користь заявника, залишаються невиконаними сім років і чотири місяці та майже чотири роки і один місяць.
19. Суд вже встановлював порушення пункту 1 статті 6 Конвенції в низці подібних справ (див., наприклад, вищезазначену «Сокур проти України» (Sokur v. Ukraine) та «Михайленки та інші проти України» (Mykhaylenky and Others v. Ukraine), №№ 35091/02, 35196/02, 35201/02, 35204/02, 35945/02, 35949/02, 35953/02, 36800/02, 38296/02 та 42814/02, п. 45, ECHR-2004).

⁴ 369,78 євро.

⁵ 418,72 євро.

20. Дослідивши всі матеріали справи, які є в його розпорядженні, Суд зазначив, що Уряд України не надав жодного факту чи аргументу, здатного переконати Суд дійти іншого висновку у даній справі.

21. Таким чином, у цій справі було порушення п. 1 статті 6 Конвенції.

22. Суд не вважає за необхідне розглядати ті ж самі скарги на предмет порушення статті 13 Конвенції (див. «Деркач та Палек проти України» (Derkach and Palek v. Ukraine), №№ 34297/02 та 39574/02, п. 42, 21 грудня 2004 року).

II. ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 41 КОНВЕНЦІЇ

23. Стаття 41 Конвенції передбачає:

«Якщо Суд визнає факт порушення Конвенції або протоколів до неї і якщо внутрішнє законодавство відповідної Високої Договірної Сторони передбачає лише часткове відшкодування, Суд, у разі необхідності, надає потерпілій стороні справедливую сатисфакцію».

A. Шкода

24. Заявник вимагав виплатити належні йому кошти за рішеннями національного суду. Також він вимагав відшкодування моральної шкоди та просив Суд визначити розмір такого відшкодування.

25. Уряд погодився виплатити заявнику заборгованість за рішеннями суду, яка досі підлягає виплаті, та не погодився з вимогою сплатити моральну шкоду.

26. Оскільки заборгованість за рішеннями суду не виплачено (див. п. 5 вище), Суд зазначає, що зобов'язання держави виконати ці рішення залишається безспірним. Відповідно Суд вважає, що виплата заявнику заборгованості, яка досі йому належить, становитиме повне та остаточне вирішення справи.

27. Суд також зазначає, що заявник мав зазнати моральної шкоди в результаті встановлених порушень (див. «Крячков проти України» (Kryachkov v. Ukraine), № 7497/02, п. 30, 1 червня 2006 року). Здійснюючи оцінку на засадах справедливості, як передбачає стаття 41 Конвенції, Суд присуджує заявнику 2600 євро як відшкодування моральної шкоди.

B. Судові витрати

28. Заявник не подав окремої вимоги щодо відшкодування судових витрат. Суд відповідно нічого не присуджує.

C. Пеня

29. Суд вважає належним призначити пеню виходячи з розміру граничної позичкової ставки Європейського центрального банку плюс три відсотки.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Оголошує* скаргу прийнятною;

2. *Постановляє*, що в цій справі було порушення пункту 1 статті 6 Конвенції;

3. *Постановляє*, що немає потреби розглядати скаргу за статтею 13 Конвенції;

4. *Постановляє*, що:

(а) протягом трьох місяців з дня, коли рішення стане остаточним відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач має сплатити заявнику:

— заборгованість за рішеннями національного суду, яка належить до виплати;

- 2600 (дві тисячі шістсот) євро відшкодування моральної шкоди, враховуючи будь-який податок, який може бути стягнуто з цієї суми;
- (b) вказані суми мають бути конвертовані у національну валюту держави-відповідача на день здійснення платежу;
- (c) зі спливом зазначеного тримісячного строку і до повного розрахунку на вищезазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в цей період, плюс три відсотки.

Вчинено англійською мовою і повідомлено у письмовій формі 24 квітня 2008 року згідно з пунктами 2 і 3 правила 77 Регламенту Суду.

К. ВЕСТЕРДІК (C. Westerdiek)
Секретар

П. ЛОРЕНЦЕН (P. Lorenzen)
Голова